קמ"ל. דהאי לית ליה תוכו הוא חלת כגון כלי בתוך התנור ופיו למעלה מפי התנור: ופסיט בו אם מטמא מסור. כדמפרש מטמא לקמן: בקומתו של מסור ופסיט בו אם הוא מטמא. דמהור שהרי נגעו לא מסור וחוזר ומטמא במגע דכתיב (ויקרא טו) והעצם תורה אור

ולא תוכו קמ"ל. אמר ר"ל "קנה בקומתו של זב והסיט בו את הטהור מהו, קנה בקומתו של מדוד והסיט בו את הזב מטמא, מאי מעמא? דאמר קרא °וכל אשר ינע בו הזב וידיו לא שטף במים" זו הסיטו של זב *שלא מצינו לו טומאה בכל התורה כולה ואפקיה רחמנא בלשון נגיעה למימרא דהיסט ונגיעה כידיו מה התם מאבראי** אף הכא מאבראי; אבל הזב ובעל קרי אינן מטמאין שם וכו': זב דכתיב °כי יהיה זב מבשרו עד שיצא שם וזובו מבשרו, בעל קרי דכתיב °ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע": היה אוכל בתרומה והרגיש וכו': אותו *והתניא ר"א אומר כל האוחז באמה ומשתין באילו °מביא מבול לעולם? אמר אביי במסלית עבה רבא אמר אפילו חומא במסלית רכה כיון דעקר עקר, ואביי חיוש דילמא אתי לאוסופי ורבא לאוסופי לא חיוש, (ה) והתניא למה זה דומה לנותן אצבע בעין שכל זמן שאצבע בעין, מדמעת ומזורת ומדמעת! ורבא כל אחמומי והדר אחמומי בשעתא לא שביה. אמר שמואל *כל שכבת זרע שאין כל גופו מרגיש בה אינה מטמאה מ"ט שכבת זרע אמר רחמנא בראויה להזריע מיתיבי °היה מהרהר בלילה ועמד ומצא בשרו חם-טמא! תרגמא רב הונא °במשמש מטתו בחלומו דאי אפשר לשמש בלא הרגשה לישנא אחרינא אמר שמואל כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מטמאה, מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא? איכא ביניהו °נעקרה בהרגשה ויצאה שלא בהרגשה, בזילחא דפשיטא ליה לשמואל מיבעיא ליה לרבא דבעי רבא °נעקרה בהרגשה ויצתה שלא בהרגשה מהו ת"ש *בעל קרי שטבל ולא הטיל מים לכשיטיל מים-טמא שאני התם דרובה בהרגשה נפק. לישנא אחרינא אמרי לה *°אמר שמואל כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מטמאה, אזרועי הוא °דלא מזרעא הוא מטמיא שנאמר °כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה" אפילו קרי בעולם בעי רבא עובר כוכבים שהרהר וירד ושכל מהו? אם תמצי לומר בתר עקירה אולינן הני מילי לחומרא אבל לא לקולא לא אמרינן אר"ל שנא חזקי בעי רבא זבה שנעקרו מימי רגליה וירדה ושבלה מהו: אם תמצא לומר בתר עקירה אולינן הני מילי שכבת זרע דלא מצי נקים לה אבל מימי רגליה דמצי נקיט לה לא או דילמא לא שנא, חזקי בעי רבא עוברת כוכבים זבה שנעקרו מימי רגליה וירדה

למימרא להיסט ונגיעה כידיו. פרש"י דמהכא ילפינן כל הנגיעות דאין מגע בית הסתרים ממטא מדאפקיה רחמנא בלשון נגיעה ללמד על כל נגיעה שהתיבה נגיעי מטמאה [בגלגל] והיינו דאמרי בפ"ק דקדושין אמר עולא הכל מודים בלשון גלוי הוא אצל חשרץ כי יגע אשר רחמנא והאי בר נגיעה הוא ושיהא פשיטא ליה דמסיק אנגיעה דחבא דאיתקש לידיו: אותן פ"ר והתניא ר' אליעזר אומר כל האוחז ומשתין כו'. פירוש ת תוספתא בעיני כיון דכתיב בקרא משפחה ותרומותיו וצוה הכתוב לשמור אותה שלא תטמא כי בשביל הכהן שאפרי כאילו מביא מבול לעולם לא יטמא מלטמאות את התרומה ב) ופריש: שכבת זרע אפר רחמנא. בראויה להזריע. אפי' באין יורה כחץ אילימי כדמפרש בסמוך וראויה להזריע כיון שנעקר ברגשה. ותי' דאמרינן בפרק נדרים איתי קים לה ביורה כחץ וכיון שאפשרה שאינו יורה כחץ יוציא ויתן כתובה ומאי נפקא ל אם אינו יורה כחץ מ"מ ראוי הוא להזריע ור"ל דלעולם בשאינו יורה כחץ אינו ראוי להזריע ובהא מלילי הני לישנא דהכא לישנא קמא מבר כיון שנעקר מחולה אותו ענין שראויה להזריע ממטמא או א"צ שאפרה ויה להזריע אלא בשאינה יורה כחץ אי יכולה לחטעבר שאינו נבנס עד מקום הזריעה אלא שוהות ויורה לאחר: אזרועי הוא דלא מזרעא הוא. אפי' נעקר בלא הרגשה דאי לאו הבי הינו לישנא קמא: זבה שנעקרו מימי רגליה. פרש"י בהשיבה דילמא בעי בובה ולא בעי בובי לפי שבאשה מתעגלין כל מימי תליה בבה אותה למתוחה משא"כ באיש:

ולה א מיי' פ"ח מהלכ' מטמ' משכ"ה סלכה ס:

לו ב מיי' פ"ט מהל' אבות הטומאה הל"ד ממג עמין רמו:

לז ג ד מיי' שם הל"ה:

לח ה מיי' שם הל"ד:

לט ו מיי' שם הל"ה:

מ ז מיי' שם הל"ח:

מא ח מיי' פ"ב מהל' מטמאי משכב ומושב הלכה ט:

מב ט מיי' שם הל"ו:

מג י מיי' שם הל"ז:

תוספתא

תוספתי הרא"ש

למימרא ד' היסט ונגיעה כידיו. פרש"י (דמרבי') דמהכא ילפינן כל הנגיעות דאין מגע בית הסתרים ממטא מדאפקיה רחמנא בלשון נגיעה ללמד על כל נגיעה שהתיבה נגיעי מטמאה [בגלגל] והיינו דאמרי בפ"ק דקדושין אמר עולא הכל מודים בלשון גלוי הוא אצל חשרץ כי יגע אשר רחמנא והאי בר נגיעה הוא ושיהא פשיטא ליה דמסיק אנגיעה דחבא דאיתקש לידיו: אותן פ"ר והתניא ר' אליעזר אומר כל האוחז ומשתין כו'. פירוש ת תוספתא בעיני כיון דכתיב בקרא משפחה ותרומותיו וצוה הכתוב לשמור אותה שלא תטמא כי בשביל הכהן שאפרי כאילו מביא מבול לעולם לא יטמא מלטמאות את התרומה ב) ופריש: שכבת זרע אפר רחמנא. בראויה להזריע. אפי' באין יורה כחץ אילימי כדמפרש בסמוך וראויה להזריע כיון שנעקר ברגשה. ותי' דאמרינן בפרק נדרים איתי קים לה ביורה כחץ וכיון שאפרה שאינו יורה כחץ יוציא ויתן כתובה ומאי נפקא ל אם אינו יורה כחץ מ"מ ראוי הוא להזריע ור"ל דלעולם בשאינו יורה כחץ אינו ראוי להזריע ובהא מלילי הני לישנא דהכא לישנא קמא מבר כיון שנעקר מחולה אותו ענין שראויה להזריע ממטמא או א"צ שאפרה ויה להזריע אלא בשאינה יורה כחץ אי יכולה לחטעבר שאינו נבנס עד מקום הזריעה אלא שוהות ויורה לאחר: אזרועי הוא דלא מזרעא הוא. אפי' נעקר בלא הרגשה דאי לאו הבי הינו לישנא קמא: זבה שנעקרו מימי רגליה. פרש"י בהשיבה דילמא בעי בובה ולא בעי בובי לפי שבאשה מתעגלין כל מימי תליה בבה אותה למתוחה משא"כ באיש:

ב) ולפי גי' ר"ח בפ"ב דכריתות ד"ה כיצד כשם שהוא כ"כ בכל הש"ס ואין מטמא מכל עבירות בתורה מחייבת זה ובגלגל"ח ר"ל דכשר ולא"ת מדף וכמ"ש ביבמות דף ל ע"ב ודו"ק.